

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சாம்பநடேசாய நம:

வைதிகசம்போதினி.

பாயிரம்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

விருத்தங்கள்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குபசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களெங்கும் பாவுகவறங்களின்பம்
கல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம் புரவலன்செங்கோல்வாழ்க.

பெரியபுராணம்.

உலகெலாமுணர்க் தோதற்கரியவ
னிலவுலாவிய நீர்மவிவேணிய
னலகில்சோதிய னம்பலத்தாவொன்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம்.

த த் து வ ர ா ய ர்.

குறள்வெண்பா.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுண் னாடு.

திருத்தொண்டத்தொகை.

“தில்லைவாழந்தனர்த மடியார்க்குமடியேன்”

நூல்.

வேதம் ஆரூபி நித்தியமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சூத்தரங்கிஷுத.

ஸ்ரீவீரயங்குளவிக்சாலை முனிவறுமன்னசாலை
 ஷடீரயங்குளவிக்சாலை முனிவறுமன்னசாலை
 கனிவுறுகடனசாலை கரைபிறகல்விச்சாலை
 வினிதறவெங்குமங்கு மினர்த்தழாய்ப்படலைமாலே,
 பரிவாரமணத்தஞ்சூழப் பகர்த்தவத்தவத்திலயாமிப்
 புரிவார்மென்ருமுலானோமும் பொலித்திருக்கின்றேமுன்னோர்
 விரிவாயபிரளயத்தில் விண்ணுலகாசியாவுஞ்
 சரிவா இயிலயமாகச் சந்தமார்மறைசூள்யாவும்.

அத்தலத்திருக்குகம்மெய் யடைத்திருத்தவாண்மீட்டு
 மொத்தகற்பாநியிற்சி ருற்றகம்மெய்பீனின்தும்
 வித்தகவுருவங்கொண்டிவெளிக்கொடுபத்தியோடு
 கத்தரீர்த்தீர்த்தமொன்று தொடனகடற்றீரத்தில்.

பரமவிவத்தி விடத்தினின்தும் வேதத்தோன்றியவாறு.

திருவிளையாடற்புராணம்.

பண்டிபோற் பின்னூருத்தொழினடரத்தப் பராபாஞ் சுடர்திரு
 வுள்ளங்,கொண்டிபோர்த்திகிரி வலவணத்தாவக் குரிசிறன்னுபிமுண
 டகத்தில், வண்டிபோற்பிரமணுதித்துமுவுலகும் வரன்முறைபடைக்
 குரணஞ்ச, முண்டிபோற்றிய வானவர்க்குபிரனித்த வும்பர்காயகன்
 திருவாக்கில்.

பிரணவமுதித்ததனிலைவேதம் பிறத்தளகைமிசாரணியத்
 தருணிறைமுனிவர்கண்ணுவர்கருக்க ராதியோரதிகரித்தவற்றின்
 பொருணிலைதெரியாதுள்ளமுமுகமும் புலர்த்தனிசுப்பவப்போதத்
 திருண்மலவளிவென்றவனரபத்தனென்றொருவேதியன்வத்தான்.

கீட்டியசமுதத்தொன்றித்தகாலத்திற் கிணத்ததரலிருக்கதுதென்பா
 லீட்டியவிரண்டாமவேதநூறுவேர டெழுத்ததுருடநிவசமுதத்தி
 வீட்டியசாமமாவிரமுதத்தா னிமிர்த்தனாண்டிணசுருக்கத்தி
 னூட்டியவொன்பதுருவொடுகிணத்தது கடத்தனாகன்கதாமறையே.

வைணவிக்ஷமஸீபாநாணம்.

வேதச்சிறப்பு.

மறையேநமதுபீடிக்கையா மறையேநமதுபாதுக்கையா
மறையேநமதுவாகனமா மறையேநமதுநாபுரமா
மறையேநமதுகோவணமா மறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகு கிறையேநமதுவடிவாகும்.

வேதந்தானேநமதானேச் சத்திவடிவாய்விதிவிலக்காய்ப்
போதங்கொளுத்திலைநிறத்திப் போகங்கொடுத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம் பிரியாவிடுதருவதுதே
னாதஞ்செய்யுந்தார்வேந்தே நமதுசெங்கோலதுவாகும்.

திருமந்திரம்.

வேதத்தைவிட்ட விடமில்லைவேதத்தி
னோதத்தருமற மெல்லாமுனதர்க்க
வாதத்தைவிட்டு மதிஞர்வளமுற
வேதத்தையோதியே விடுபெற்றார்களே.

திருவள்ளுவர்மலை.

செய்யா மொழிக்குத் திருவள்ளுவர் மொழித்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா
அதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில்

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்க் திதனிணிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதாவ் - ஆரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவ
ரோதுங் குறட்பா வுடைத்து.

ஆகமம் அத்துணைச்சிறப்புடையது அன்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

வேதநெறியகவல்.

சாதன னான்குக் தன்னிடத் துதித்த
பின்னர் விசாரம் பேத மபேத
மெனவிரண் டவையு ளீசனு முயிரு
யிரும்த் லென்றே யியம்புத றிரிவு .
பொருமுத லென்ற லொள்ளிய காட்சி
யாகையின் வேதத் தந்தவி சராஞ்

செய்திடல வேண்டுஞ் சிறப்பெனி லாகம
மன்றது சிறப்பா மத்தியான் மீகஞ்
சொலனிய பிரபல சுருதியே சிறப்பு
வித்தக வன்றி யெழிலார் சுருதி
யரசன துராயி னவைமற்றொல்லா
மற்றே ருராயின் மறையினைப் பற்றி
நிற்குமி தன்றி நிமலன் கவாசம்
வேத மாகமம் விளங்கிய வாக்கா
மதனான் முத்திய தருமறை யாகும்.

ஊர்த்துவமுகத்திற்பிறந்த ஆகமஞ் சிறப்புடையதன்றிச் சத்தியோ
சாதாநிமுகக்களிற்பிறந்த வேதங்கள் சிறப்புடையன வல்ல
வென்று சைவதூவிற் சொல்லி யிருக்கின்றதே யென்னில்,

சைவசமயநெறிக்குறள்.

சத்தியோ சாதத்திற் காமிக மாதியைந்து
முற்பலித்து நீடுமென வேரார்.

தீத்தமுத லைந்துந் திகழ்வாம வத்திரத்தில்
வாய்த்தன வென்றே மதி.

விசயமுத லைந்தும் விகிர்தவகோ ரத்தி
விசையவ்விதத் தேயிலங்கு மென்.

தற்புருடத் தேரொளர வாதியைந்துஞ் சாதமா
யற்புதமாய் நீடு மறி.

ஈசானக் தன்னிற் புரோந்தே மாதியெட்டுச்
தேசார வேயுதிக்குச் தேறு.

என்று சைவசமயநெறிவிளக்கத்திற் கூறியிருத்தலால் அத்துஷணம்
ஆகமத்திற்குந் துல்லியமென்றாக. ஆயின் ஈசானமுகத்திற்பிறந்த புரோற்
தேமாநி யெட்டாகமங்கள் மாத்திரமே சிறப்புடையன வாதட்டுமென்னில்
இங்ஙனங் கூறுதல் ஆகமிகள் கூற்றன்று; ஆயினும் வேதத்திற் காநியாயிய
பிரணவம் ஈசானமுகத்திற் பிறந்ததாகத் தியானகலோகத்திற் கூறியிருக்
கின்றமையால் அச்சிறப்புடைய வேதத்திற்கும் உண்டு; அப்போதிரன்
டுஞ் சரியே யென்னில் இச்சங்கைக்கு உத்தரங்கூறிய ஷீ அகவலாற் குண
விளங்கும்.

வைதிகசம்போதினி.

௫

வேதப்பிரமாணியம்.

சூதசங்கிதை.

எல்லாப்பிரமாணங்களுக்கு மியைமுக்கியமாம்பிரமாணம்
வல்லாருரைக்கும்வேதமே ஹ்றையதற்குத்தன்னாலும்
புல்லாநிற்கும்பிறவாலும் பொருந்துவாதைசற்றுமிகை
யல்லாப்பிரத்தியக்கமுத லானபிரமாணங்களுக்கு.

ஒழியாமாயையால்வாதை யுண்மெறைக்குவிரேதமுற
மொழியார்தருந்புராணங்கண் முற்றும்பிரமாணங்களே
கழியாமறைமுலகமாகாகக் கசட்டுணல்கன்யாவுமிகு
பழியார்ணல்கள்பிரமாணப் படாதுபடிமுற்றளத்தோயே.

மறையினுல்வகுத்துணரத் தக்கருக்கும்ப்பொருளி
னிறையளவையனுசரியா கெடுத்தருக்கமென்செய்யு
மறைதருமம்மறையுரைக்கி னனாதிதானம்மறைக்குத்
துறைகெழுமுதன்னாலும் பிறவாலுத்தோடமிகை.

சிலர்வேதஞ்சிவனாலே செப்பப்பட்டதுவென்றுஞ்
சொல்லாஞ்சத்தஞ்சயமே துட்டமாவிருந்தாலு
மலராத்சங்கமத்தாற் பிரமாணமாகுமென்று
நலமேவுபரணருளே நாடுமுனிவீருரைப்பர்.

அன்னியுசங்கமத்தாலே தோன்றுதல்செவ்வரத்தம்பூத்
துன்னிடச்செந்நிறம்பளிங்கிற் றேன்றுதல்போற்பிராக்தியாம்
பின்னியவாத்வபேட்சையாற்சத்தம்பிரமாண
கன்னிலையீராகமரட்டாதென்று கன்குணர்வீர்.

சாயனாத்தசங்கமத்தாற் சத்தத்திற்குச்சயஞ்சித்த
மாயபிராமாணியத்திரோ பூதமாகுமெதவிரப்
பாயபுகழீர்வேறன்று பரணற்சொல்லப்பட்டதென
துயபக்கத்தினும்வேதம் பிரமாணந்தான்சொல்லுங்கால.

அற்பக்கியனாகியசீவற் கணுக்குத்தோடமெவனுடை
கற்பார்தியானத்தாலெல்லா மலமுங்கழிந்துதொலைநீருமப்
பொற்பார்சருவக்கியனாகிப் பொனியுஞ்சத்தபரசிவற்குச்
சொற்பாய்புகழீர்தேடமிகை யவனையாத்நெனைச்சொல்வார்.

ஆதலானிருபக்கத்தினும்பை யன்வையென்னும் விடயத்திலைய
மென், மேதகும் பரமார்த்தமதாகவே வேதந்தான சொலனாதியென்
றேருவிர், சேதமில்லாவறிவுருவாகிய சிவனதற்கு விசுஞ்சகனென்
பரமம், நீதகன்றீர்வியஞ் சகத்தன்மையைத் தெரிந்து செய்தானென்
பார்சிலர்வேறன்றே.

ஆதலான்மறையிற்சொல்லப்பட்டிருத்தமே

உண்மையானது கண்டிர்.

வேதார்த்தம்.

பரவுறுமறையருத்தம் பரமென்றமபரமென்று
மிருவகையாகுமுன்ன தியல்சகனத்தின்வேறாய்ப்
பொருவினிர்களமாய்வின்ற பூரணசிவமேயாகும்
விரவுபின்னதுதான் நன்மமதன்மமென்றிருவேறுமால்.

தருமமென்பதுயாகாதி சகலபுண்ணியமாமற்ற
தொருவருஞ்சிவத்தைச்சீர்தற் குற்றசாதகமேயாகும்
வெருவுபின்னதுதான்கோற லாதியவினைகளின்
மருவுறுதகற்றுமாறே மறையெடுத்துரைக்குமன்றே.

திருவினையாடற்புராணம்.

அருமறைகால் வேறுகையால்வருண மாச்சீரமங்களுநான்காக்,
தருமம்யாகாதிருமமுமறையின் றகைமையிற்றேன்றின மறையுங்,க
ருமநுன்னுனதுவெனவிரண்டாங் கருமநுனிவனருச்சினைக்கு, வரு
வினையுணர்த்துநூலநுனிவன்றன் வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும்.

வேதத்திற் குறுதியாவோர்.

அத்தமறைகடமக்குறுதி யாவாரக்நூல்வழிகளிகோய்
சித்தமகத்தீவளர்த்தெய்பாற் சிந்தைசெலுத்தும்த்தனரா
லித்தமறையோர்வேள்விமனழக் கேதுவாகுமவர்தம்மை
மைத்த விசுழ்த்துடைகவிட்டர் யதனூன்மாரிமறுத்தன்றால்.

துயர்கள் சிறப்பு.

மும்மைப்புவனங்களுமுய்ய முத்திலேட்டுயிவர்தம்மை
கம்மைப்போலக்கிண்டோமுதி ளாநூலாகாவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கேள்வோச்சித் திவிவியுருட்டிவகழ்தியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருவவகங்கிழிவெளிறுத்துவயார்.

வைணவக் கீர்த்தனை.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லா மறைபிரமாணம்பின்சென்
 றறைதருமிருதியெல்லா மவைக்கனுகுணமாமின்ன
 முறையினான் மார்த்தமென்று மொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்த்த
 னுறைகளுவைதிகமாமேலாச் சொல்வதிச்சுத்தமார்க்கம்.

தெருட்பெறுபோகவிடு காரணமாய்ச் சிவமயமாமறைப்பொரு
 னை, யிருட்கெடவுரைத்தேமிப்பொருட்கதிக மில்லையிப்பொருளெலா
 முமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவதாசெனவினைய வழிவழாமாதவர்புரத்
 தை, யருட்கையாற்றடவியினிங்கத்துட்புகுந்தா னருள்பழுத்தன்ன
 தேசிகனே.

சிதம்பரபுராணம்.

ஓதுபன்னெறியுள்வேத லொழுக்கமேயுயர்ச்சி முத்தி
 சாதனம்பலவுட்பூதி சாதனத்தலைமவெற்பின்
 மாதொருபாகற்கேற்க வழிபடும்பூசைதன்னு
 ளாதாமவன்றனன்பர்க் கன்பினிலளிக்கும்பூசை.

நில்லைவாழந்தணர்களாகிம தீஷிதசுவாமிகள் வைதிக
 ஆசாரமேயுடையவர்க ளென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கோயிற்புராணம்.

காவிரவுமறையினராய் காமிவரினொருவரெனுக்
 தேவர்கடேவன்செல்வச் செல்வர்களாய்த்திகழ்வேன்வி
 பாவுகெறிபலசெய்யும் பாண்மையசாய்மேன்மையராய்
 மூவுலகுத்தொழுமூவா யிரமுனிவரடிபோற்றி.

மன்றமர்கடமுன்போற்றி யெம்முடன்மருவினோரின்
 முன்றிகழ் முனிவர்மூவா யிரவரைமுதுவேள்விக்கென்
 றன்றயன்வேண்டிக்கொண்டா னவர்களையத்தர்வேதி
 சென்றுடன் கொணர்வா யென்று திருமுனியருளிச்செய்தான்

அங்கவர் தந்தடுங்க வங்கிகளா தரிந்து
 மங்கையர்மகனீர்ஜமக்தர் வான்கலைபாணிமந்து
 மெங்கதுணிழையவேற்றி யிகதமுற்புரவிழும்பு
 பொங்கியவேமதேனுப் போதுவதொடர்ந்துபோத.

வைதிகசம்பேபுதினி-

சிதம்பரபுராணம்.

எண்டலத்துறுகடவுள ரிழைத்திடெம்யாகத்
துண்டிவேண்டியவண்டர்தம் மேனியோவெனியே
கொண்டவங்கியின் கொழும்புகையண்டகடத்து
மண்டலாற்றெய்வ நதியமுமாகுதிமணக்கும்.

மூவாயிரமா முனிவேரர்முயலுங்
தாவாதமகத் தனிஓண்டுபொதுத்
தேவாடல்பணிக் தருள்சேர்க்காத்
தோவாதகனிப் பினரும்பரெலாம்.

பெரியபுராணம்.

வருமுறையெரிமுன்றோம்பி மன்னுயிரருளான்மல்கத்
தருமமேபொருளாக்கொண்டு தத்துவுகெறியிற்செல்லு
மருமறைகான்கிளோடா றங்கமும்பயின்றவல்லார்
திருகடம்புரிவார்க்காளாஞ் சிறப்பினுற்சிறந்தசீரார்.

மறுவிலாமரபின்வீக்து மாநிலாவொழுக்கம்பூண்டார்
அறுதொழிலாட்சியாலே யருங்கனிநீக்கியுள்ளார்
உறுவதுநீற்றின்செல்வ மெனக்கொள்ளமுள்ளமிக்கார்
பெறுவதுசிவன்பாலன்பாம் பேறெனப்பெருகிவாழ்வார்.

செல்கின்றபோழ்தத்தத் திருவெல்லைபணிக்தெழுந்து
பல்குஞ்செத்தீவளர்த்த பயில்வேள்வியெழும்புகையு
மல்குபெருங்கிடையோது மடங்கணெருங்கினவுங்கண்
டல்குத்தங்குலநினைத்தே யஞ்சியனைத்திலர்கின்றார்.

நின்றவரங்கெய்தரிய பெருமையினைநினைப்பார் முன்
சென்றிவையுங்கடத்தூர்கு மெயிற்றிருவாயிலைப்புக்கார்
குன்றனைமாளிகைக டொறுங்குலவுமவேதிகைக
ளொன்றியமுவாயிரமங் குளவென்பாராகுதிகள்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்ட வாதஜூர் முணிகடம்மைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வார் பதிபலபணிக்தயோந்து
முழுதுணர்மறையேள்வேள்விய் புகையண்டமுடிநீண்டீழி
யெழுவடவரைபோற்றோன்று மெழிற்றில்லைமுதுர்சேர்த்தார்.

சூதசங்கிதை.

மாமறைமுழக்கமரூப்பெருஞ்சாலை மன்னிய யாகநற்சாலை
காமருவினிநூணல்கிசொலை நறியநீர்வாக்கிசொலை
காமருசெம்பொனாடகசாலை சூரையிறவறம்பயில்சாலை
நாமணியொளிர்மறகிருபாலுச் சுவன்றுவபற்பலமாதோ.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

திருக்கடைக்காப்பு.

கற்றாங்கெரியோம்பிக் கணியவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண் முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப் பற்றாபாலமே.

பறப்பைப்படுத்தெங்கும் பசுவேட்டெரியோம்புஞ்
சிறப்பார்வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப் பின்றாழ்சடையானை
மறப்பிலார்கண்டார் மையநீர்வாரே.

அப்பர்சுவாமிகள்

தேவாரம்.

சிக்தையைத்திகைப்பியாதே செறிவுடையடிமைசெய்ய
வெந்தைநீயருளிச்செய்யா யாதுகான்செய்வதென்னே
செந்தியார்வேள்வியோவாத் தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே
யந்தியும்பகலுமாட வடியிணையலசங்கொல்லேலா.

சந்தரமூர்த்திகுவாமிகள்

திருப்பாட்டு.

முட்டாதமுச்சந்திமூவா யிரவர்க்குமூர்த்தியென்னப்
பட்டானைப்பத்தராய்ப் பாவிப்பார்பாவமும்விணையுன்போக
விட்டானைமையெடுத்த விராவணனைத்தலைபத்துநெரியக்காலாற்
றெட்டானைப்புவிபூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே

வைதிகசம்போதினி.

திருவிசைப்பா.

பூத்துருத்திரம்பிகாடநம்பியருளிச்செய்தது.

கோயில்.

கடியார்கணம்புல்லர் கண்ணப்பரென்று
னடியாரமருலக மாளரியாளாதே
முடியாமுத்தீவேள்வி மூவாயிரவரோடுங்
குடிவாழ்க்கைகொண்டு குவாவிக்கூத்தாடினையே.

கண்டராதித்தரருளிச்செய்தது.

கோயில்.

ஓவாமுத்தீயஞ்சுவேள்வி யாறங்ககான்மறையோர்
ஆவேபடுப்பாரந்தனான ராகுநிவேட்டுயர்வார்
மூவாயிரவர்தங்கனோடு முன்னரங்கேறிகின்ற
கோவேயுன்றன்கூத்துக்காணக் கூடுவதென்றுகொலோ.
முத்தீயாளர்கான்மறைவர் மூவாயிரவர்கின்றோ
டொத்தேவாமூந்தன்மையாள ரோதியநான்மறையைத்
தெத்தேயென்றுவண்டுபாடுங் தென்றில்லையம்பலத்து
ளத்தரவுன்றனூடல்காண வணைவதுமென்றுகொலோ.

திருவாலியமுதனாரருளிச்செய்தது.

கோயில்.

ஓமப்புக்கையுமகினின்புகையு முயர்க்துமுகிரோயத்
தீமெய்த்தொழிலார்மறையோர்மல்கு சிற்றம்பலத்தன்னுள்
வாமத்தொழிலாரெடுத்தபாத மழலைச்சிலம்பார்க்கத்
தீமெய்ச்சடைமேற் திங்கள்ருடித்தேவனாடுமே.

கூத்தனைவானவர் தங்கொழுக்கைக் கொழுந்தாயெழுந்த
முத்தனைமூவுரு வின்முதலை முதலாகிநின்ற
வாத்தனைத்தான்படுக்கு மத்தணர்தில்லை யம்பலத்து
ளேத்தநின்றாடுகின்ற வெம்பிரானடி சேர்வன்கொலோ.

திருப்புறம்.

தரதுமாமலர் முடியாலேபத, ருத்துபுரவடியாலேகர
தாளமாகி ஓடியாலேமடி-பிடியாலே
சாடைபேசியவுகையாலேமிகு, வாடைபூசியகையாலேபல
தாறுமாறுசொன்மிகையாலேயன-நடையாலே

மோ தின்மீறியமுலையாலேமுலை, மீதிவேறியகலையாலேவெகு
 மோடிநாணயவிலையாலேமய-றருமாணர்
 மோகவாசித்தினிலேகாடொறு, மூழ்குவேணுனதடியாராய
 மோனஞானிகளுடனேசேரவு-மருள்வாயே

காதலாயநுள்புரிவாய்காள்மறை, மூலமேயெனவுடனேமாகரி
 காணநெர்வருதிருமாணர்சண்வ-மருகோனே
 காதன்மாதவர்வவமேசூழ்சபை, காதனூர்தமதிடமேவாழ்சிவ
 காமநாயகிதருபரலாபுளி-சையில்வாழ்வே

வேதநூன் முறைவமுலையமேநினம், வேள்வியாலெழ்ந்துபுனைமுலாயிர
 மேன்மைவேதியர்மிகவேபூசனை-புரிக்கோவே
 விறுசேர்வரையரசாய்மேவிய, மேருமால்வரையெனைநீள்கோபுர
 மேலைவாயினின்மயின்மீதேறிய-பெணுமானே.

பெரியதிருமுறாழி.

மாவாழினங்கமதியாதுகடறிமனழ மாமுதுருன்றெடுத்தாயர்நங்
 கள், கோவாய்நிரமேய்த் துலகுண்டமாயன் குறைமாகழல்கூடுங்
 குறிப்புடைசீர், மூலாயிரகாள்மறையாளர்காளு முறையால்வணங்க
 வணங்காயசோதி, தேவாதிதேவன்நிகழ்கின்றநிலைத் திருச்சித்திர
 கூடஞ்சென்றுசேர்மிள்களே.

காயோடுநீடுகனியுண்டுகிசு கடுங்காணுகர்ந்துகடுங்காலகமந்து,
 தீயோடுகின்றதுதவஞ்செய்யவேண்டா திருமார்பனைச்சிவதபுள்வை
 க்குமன்பிர், வாயியாதுவேத மலிகின்றதொச்சீர் மறையாளர்காளு
 முறையால்வளர்த்த, தீயோங்கவேர்க்கப் புகழோங்குநிலைத் திருச்
 சித்திரகூடஞ்சென்றுசேர்மிள்களே.

தீ கதி த க வ ர மி க ள் ன ற ப் பு.

கோயிற்புராணம்.

மாமணித்தேர்கண்மன்றின் வடகுடபானிறத்தித்
 தாமனைந்தருமுனிக்குத் தம்பிரானருனிணுவே
 தாமனிவகையாற்காட்டத் தொகையிலேவர்முனிவரங்குத்
 தேமணியலங்கண்மார்பன் கண்டிலன்றிகைத்துவின்றான்.

செம்மைமெய்ப்பெரியோர்போலத் தேடரிதென்றுமைந்தன்
மெய்ம்மையிற்றுயரகோக்கி விமலன்விண்ணவருங்கேட்ப
வெம்மையொப்பவர்கள்யாரும் யூமவர்க்கொப்போமென்றே
யம்மையப்பனுமாவானு மவர்களிலொருவனென்றான்.

என்றருள்செய்தவாய்மை யாவருங்கேட்டுத்தில்லை
மன்றினின்றுகின்ற மறையவன்மறையோர்தம்மி
லொன்றெனலாகுமேன்மை யுடையரென்றுளக்துளங்கிச்
சென்றடிபணிந்தான்மைந்தன் தேவர்பூமாரிபெய்தார்.

பெரியபுராணம்.

போற்றிநீழல்லைவாழந் தணர்திறம்புகலலுற்றே
னீற்றினுனிறைந்தகோல நிருத்தனுக்குரியதொண்டாம்
பேற்றினூர்பெருமைக்கெல்லை யாயினூர்பேணிவாழு
மாற்றினூர்பெருகுமன்பா லடித்தவம்புரிந்துவாழ்வார்.

பொங்கியதிருவினீடும் பொற்புடைப்பணிகளேந்தி
மங்கலத்தொழில்கள்செய்து மறைகளாற்றுதித்துமற்றுந்
தங்களுக்கேற்றபண்பிற் றகுட்பணித்தலைநின்றயத்தே
யங்கணர்கோயிலுள்ளா வகம்படித்தொண்டுசெய்வார்.

ஞானமேமுதலாகான்கு கவையறத்தெரிந்துமிக்கார்
தானமுந்தவமும்வல்லார் தகுதியின்பகுதிசார்ந்தார்
ஊனமேலொன்றுமில்லா ருலகெலாம்புகழ்ந்துபோற்று
மானமும்பொறையுந்தாங்கி மனையறம்புரிந்துவாழ்வார்.

செம்மையாற்றணிந்தசிக்தைத் தெய்வவேதியர்களானூர்
மும்மையாயிரவர்தாங்கள் போற்றிடமுதல்வனானூர்
யிம்மையேபெற்றுவாழ்ந்தா ரினிப்பெறும்பேறென்றில்லார்
தம்மையேதமக்கொப்பான நிலைமையாற்றலைமசார்ந்தார்.

இன்றிவர்பெருமையெம்மா வியம்பலாமெல்லைத்தாமோ
தென்றமிழ்ப்பயனையுள்ள திருத்தொண்டத்தொகைமுன்பாட
அன்றுவன்றெண்டர்தம்மை யருளியவானூரண்ணன்
முன்றிருவாக்காற்கோத்த முதற்பொருளானூரென்றால்.

மற்றையஆசாரங்களினும் வைதிகஆசாரமே
சிறப்புடையதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சூதசங்கிதை.

ஈற்றதீந்திரியமான தருமமாதிகளிணுஞ்சீர்
ஈற்றரும்பரசிவன்ற விடத்தினுமறையேநாளு
மீற்றமாரளவையாகு மியல்பினுலிதரமார்க்கந்
தேற்றுமாசாரத்தும்வி சேடம்வைதிகவாசாரம்.

அதுவே ஞானத்திற்கும் காரணமெனல்.

வேதவேதாங்கமாதி வீரும்பத்தியயனஞ்செய்தல்
போதமற்றவைசெய்வித்தல் பொலிந்தவேதார்த்தபத்தி
மேதகுமறைவிரேத மேவுதூலுபேட்சைசாந்தி
காதலார்தாந்திமற்று ஞானங்கமென்பகற்றோர்.

வைதிகமார்க்கத்தில் அநதிகாரிகளுக்கே ஆகமங் கூறியதெனல்.

இத்தகுவைதிகமார்க்கப் பிரவிர்த்தியில்லாருக்
கத்தனாரணத்தில்வன்னந் தருமமாச்சிரமநல .
மொத்தபூசாதியெல்லா முரைத்தபடியேபற்பல்
சித்தநிலவாகமத்துஞ் செப்பியிருக்கின்றனலுல்.
வரமலரின்மேயவனு மாயவனுமற்றுமுள
காருஞ்சில்லாகமமா திகள்சொல்லியிருக்கின்றூ
ரரவணிவார்க்களாய வந்தணீர்வைதிகத்தேரன்
வீரவுமிவையனுசரிக்கக் கூடாதுமெய்மையே.

வைதிகர்கள்வேதவிதியேபூசிக்கவேண்டுமெனல்.

வைதிகர்க்குவேதவிதி மாண்பூசையல்லாது
கைதலிறந்திரவிதியி னற்பூசைகூடாது
மெய்திகமுஞ்சிவாகமத்து மேவுதீக்கையர்சில்லே
ரைதினீங்கதாரணஞ்செய் வாரதுவுங்கூடாது.

வேதமார்க்கபூசையுண்டென்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருக்குடைக்காப்பு.

கறைமலீதிரிசிகைபடையடல் கனமழுவெழுதரவெறிமறி
முறைமுறையொலிதமருகமுடை தலைமுதிழ்மலிகணிவடமுக
முறைதருகரணுலகினி லுய ரொளிபெறுவகைநினைவொடுமலர்
மறையவன்மறைவழிவழிபடு மறைவனமமர் தருபாமனே.

அறையார்கழலத்தன்றனை யயின்முவிசையழகார்
கறையார்கெடுவேனின்மிசை யேற்றூனிடங்கருதின்
மறையாயினபலசொல்லியொண் முலர்சார்த்தவைகொண்டு
முறையான்மிகுமுனிவர்தொழு முதுகுன்றடைவோமே.

கலமலிதருமறைமொழியொடு நதியுறுபுள்ல்புகையொளிமுதன்
மலரவைகொடுவழிபடுதிறன் மறையவனுயிரதுகொளவரு
சலமலிதருமறலிதனுயிர் கெடவுதைசெய்தவனுறைபதி
திலதமிதெனவுலகுசுள்புகழ் தருபொழிலணிதிருமிழகையே.

கன்றுகருகாண்மலரா னல்லீருக்குமந்திரங்கொண்
டொன்றிவழிபாடுசெய லுற்றவன்றனெங்குயிர்மேற்
கன்றிவருகாலனுயிர் கண்டவனுக்கன்றறித்தான்
கொன்றைமலர்பொன்றிகழுவ் கோளிழியெம்பெருமானே.

துறைபலசுனைமுழ்கித் தாமலஞ்சுமத்தோடி
மறையொலிவாய்மொழியால் வானவர்மகிழ்ந்தேத்தச்
சிறையொலிகனிப்பயிலுக் தேனிளமொலியோவர்ப்
பறைபடுவிளங்கருவிப் பருப்பதம்பரவுதுமே.

தேவாரம்.

அறைகலத்தகுமுன்மொந்தைவீணையாழு மந்தரத்திற்கந்திருவர
மாரேத்த, மறைகலத்தமந்திரமுநீருங்கொண்டுவழிபட்டார் வரனாகக்
கொடுத்தியன்றே, கறைகலத்தபொழிற்கச்சிக்கம்பமேய கனவயிரத்
திரவேணைகலிசூழ்மாட, மறைகலத்தமழபாடிவயிரத்தானே யென்றெ
ன்றேகாணா ற்றிகைகின்றேனே.

அவரவர்விதிப்படிபுசித்துக்கொண்டொருவரையொருவர்
தீண்டலாகாதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சூதசங்கிதை.

ஆகமிகர்வைதிகர்க்கவ் வப்பூசையேதகுதி
ஆகமிகர்வைதிகரைத் தொடுதலும்வைதிகரானே
ராகமிகரைத்தொடுத லுங்கடாதவிராச
னாகமிகர்வைதிகன்வே ருயிருக்கச்செயல்வேண்டும்.

வைதிகர்சிறப்பு.

திங்களணிமாதேவற் கொப்பானதேவனுஞ்சீர்
பொங்குசிவஞானத்திற் கொத்தபொலிஞானமும்வண்
கங்கைகநதிக் கொப்பான கரிசிலாமாதியும்
பங்கமறுமைந்தெழுத்திற் கொப்பாகப் பகர்பனுவும்.

வாரணவாசிக்ருதிகர் மாநகருமினிதாய
சீரணவுமன்னத்திற் கொப்பாகச்செறியுணவு
மோணவுதவத்தீரெப் படியிலையோவப்படியே
பேரணவுவைதிகருக் கொப்பாவார்பேசினிலை.

உலகினுக்குவைதிகன்செங் கதிரோணையொத்தொளிர்வா
னலர்புகழ்மற்றவன்சிவன்போல் யாவரும்போற்றத்தக்கான்
மலமிலவன்மாள்மியம்யான் சொல்லுதற்குவல்லேனே
பலமறைகன்மிருதிபுரா னுதிகளேபகருமால்.

வைதிகர் ஆகமமார்க்கத்தை யனுசரிக்கவேண்டிவ தில்லையெனல்.

வேதவிதியாகமகல் விதியுடையோரனுசரிப்ப
ரேதமிலாகமவிதியை திகர்தழுவவேண்டுவதின்
முதர வினியையனைத்து மறிமினோவென்றுரைத்துச்
சூதமுனிவணங்குபுதன் னாயகுரவனைவினைத்தான்.

இதுவே யுண்மைப்பொரு ளென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பிரமகீதை.

இதரமாகியவருத்தமெல்லாம்பூ ருவபக்கமென்பார்கல்லோர், சி
தர்தராவிதுவேசத் தியமானவேதார்த்தஞ் சிறப்புற்றோங்கி, மதருறு
மிவ்விடயத்திற் காய்க்தமமுவினைகாவில் வைத்துக்கொண்டு, பதமுற
ச்சொல்வேன்சிவனைத்தீண்டியுமுத்தரந்துணிந்து பகருவேனே.

இத்தவருத்தத்தினுக்குவேறுண்டே விப்பொழுதேயென்சிரங்க
ள், சந்தமற வெடித்தற்றுச் சிதறுகவில் வருத்தஞ்சத் தியமேயாகிற்,
பந்தமெனக் கொழித்தருளும் பரசிவனிங்கிப்பொழுதே பரிந்துகாட்
சி, தந்தருள்கவென்றுரைத்து வணங்கியிருந் தான்கமலத்தவிசின்மே
லோன்.

வைதிகசம்போதினி.

இதற்கு மாறுசொல்வான் தூஷணம்.

நிராவள்ளுவர்.

உலகத்தா றுண்டென்ப திலீலென்பான் வைபத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

அவனுக்குத்தண்டம்.

அஞ்ஞவதைப்பராணி.

தொல்லையுள்ள பரிசுசொன்ன சுருதியைக்கொ டாடுமே
யில்லையென்ற பேயின்வாயி லெரியைவையு மென்னுமே.

வாழ்த்து.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் நெஞ்சுவிடுதூது.

சிவன்றிருவருவாமைந்து சின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழி நயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருகுமாரதேவன் கழலிணையிரண்டும்வாழி
யவன்றிருவடியார்தம்மோ டாருயிரனைத்தும்வாழி.

கோயிற்புராணம்.

செடிசேர் பொழிலணி புலியூர்வளககர்
செல்வம் பெருகுக திருமன்றிற்
கொழ்சேர் விடையின னடிசேரொளிதெளி
குறிகு டுகுழு மறைகுழ்க
பொடிசேர் வடிவின ரடிசேர் முடியினர்
புனல்சே ரிருவிழி யினராகி
யடியே னெனதுய ரகல்கு டுகெறி
யாள்வா னடியவர் வாழ்வாரே.

மழைவழங்குக மன்னவனோங்குக
பிழையின்பல்வள னெல்லாம்பிறங்குக
தழைகவஞ்செழுத் தோசைதனாயெலாம்
பழையணவதிக சைவம் பர்க்கவே.

சம்பூரணம்.

வெற்றிவே லுற்றதுணை.